

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ
Fidesz- Magyar Polgári Szövetség
Erdős Norbert

Dr. Katona Béla
az Országgyűlés Elnökének

Írásbeli választ igénylő kérdés

HELYBEN

Tisztelt Elnök Úr!

„Milyen képzés az, ahol csak a hátrányos helyzetűek és a gazdagok tanulhatnak?” címmel a Házszabály 91. §-a alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani Hiller István oktatási és kulturális miniszterhez.

Tisztelt Miniszter Úr!

Platón óta ismert a művészeti nevelés jellemformáló ereje. Ennek a jelentőségét már az Európai Unió is felismerte és idén a kreativitás évében jelentős mértékben támogatja a művészeti oktatást. Az Európai Parlament pedig egy állásfoglalást tett közzé a művészeti tanulmányokról, amelyben megfogalmazta, hogy a művészeti nevelés a gyermekek és a fiatalok oktatásának lényeges eleme azáltal, hogy hozzájárul a szabad akarat, az érzékenység és a mások iránti nyitottság fejlesztéséhez. A kiadott állásfoglalás értelmében az Európai Parlament felszólította az Európai Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ismerjék el a lisszaboni stratégiának megfelelően, hogy a művészeti oktatás a kreativitás elősegítését szolgálja. Az Európai Unió tehát felismerte a zenei képzés társadalmi hasznát, hogy a kreatív munkaerővel nő a gazdaság teljesítőképessége. Ezt a magyar szülők is tudják ennek tudható be az, hogy még mindig az igen rossz gazdasági körülmények ellenére is létezik magyar zenei oktatás.

Azonban a meglévő társadalmi igény ellenére a művészeti oktatás jelentőségét a hazai baloldali kormányok nem ismerték fel vagy nem akarják felismerni, amelynek következtében 5 év alatt 25 milliárd forintról 13 milliárd forintra csökkent a művészeti oktatás állami támogatása. Az állami támogatás pedig a teljes költségek felét sem fedezi ezért a művészeti oktatás fenntartásához az intézményfenntartók mellett a szülőknek is hozzá kell járulniuk. Tehát állami részéről az a szemlélet uralkodik a művészeti oktatás tekintetében, hogy a zenei képzés csak annak jár aki azt meg is tudja fizetni. Igaz ugyan, hogy a hátrányos helyzetű gyermekeknek nem kell fizetni a művészeti oktatásért, de az alsó középosztályhoz tartozó szülők gyermekei gyakorlatilag kiszorulnak a zenei képzésből, mert szüleik anyagi körülményeik miatt nem képesek az extra költségek előteremtésére. Az állami normatíva ma gyermekenként 105 ezer forint, míg egy gyermek zenei képzése körülbelül 240 ezer forintba kerül és ebben még nincs benne a kotta és a hangszer.

A világon ma már mindenhol felismerték, hogy a zenei nevelésnek milyen óriási szerepe van a társadalmi beilleszkedésben. Biztosak lehetünk benne, hogy azok a gyerekek, akik értékes zenét hallgatnak tanulmányaik ideje alatt nem fognak az utcán csellengeni és tanulmányaik végeztével a társadalom hasznos tagjaivá válnak. Tehát a művészeti oktatás

egészséges, megfelelő testi tartással rendelkező fiatalokat nevel, akik csak értéket teremtenek a társadalom számára.

Ennek következtében kérdezem miniszter úrtól, hogy:

- Miért nem támogatja a kormány a társadalmi elvárásoknak megfelelően a művészeti oktatást?
- Milyen képzés az, ahol csak a hátrányos helyzetűek és a gazdagok tanulhatnak?
- Mikor lesz lehetősége minden fiatalnak egyenlő eséllyel részt venni a művészeti oktatásban?

Várom válaszát!

Tisztelettel:

Erdős Norbert
országgyűlési képviselő